



מ"ת 3318/05/15 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת אשדוד נגד שרון זוהר

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

מ"ת 3318-05-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת אשדוד נ' זוהר
12 מאי 2015 (אהרון)

בפני כב' השופטת נועה חקלאי
המבקשת
נגד
המשיב
משטרת ישראל תביעות- שלוחת אשדוד
שרון זוהר (אהרון)

<#2#

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד אייל פורטל.

ב"כ המשיב - עו"ד גיספאן אבשלום.

המשיב - בעצמו.

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מונחת בפני בקשה שכותרתה: "בקשה למעצר ולפסילה עד תום ההליכים המשפטיים לפי סעיף 21 (א)(1)(א)+(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), התשנ"ו 1996 (להלן - "החוק")

ולפי סעיף 46 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א 1961.

כנגד המשיב הוגש ביום 11.5.15 כתב אישום המייחס לו עבירות מיום 8.5.15 של נהיגה ברכב בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, נהיגה ללא ביטוח, נהיגה ללא רשיון רכב תקף ואי ציות להוראות שוטר שהורה לו במערכת הכריזה לעצור את רכבו.

בד בבד עם כתב האישום הוגשה בקשה זו למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו ולפסילתו מלקבל רשיון נהיגה עד



לתום ההליכים נגדו.

טיעוני הצדדים

במהלך הדיון שהתקיים בפני ביום 11.5.15, כפר ב"כ המשיב בקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר.

באשר לראיות לכאורה, הפנתה ב"כ המבקשת למזכרו של השוטר בלקינד אשר ציין כי ראה את המשיב נכנס לרכב, נסע אחריו, כרז לו לעצור, זיהה אותו במהלך הנסיעה, זיהה אותו נוהג ברכב ומחנה את הרכב בחניית ביתו, ולאחר מרדף רגלי אחריו מצא אותו בכניסה לדירת ביתו כשהוא מתנשף.

באשר לעילת מעצר, טענה ב"כ המבקשת למסוכנות של המשיב לציבור המשתמשים בדרך, בשל הנסיבות החמורות של הארוע כפי שמשקפות מכתב האישום, בשל היותו בלתי מורשה לנהיגה, בשל עברו התעברותי המכביד ואף עברו הפלילי המכביד.

ב"כ המבקשת טענה כי העבירה בוצעה לכאורה תוך הפרת תנאי מעצר בית בהם שווה המשיב במסגרת תיק אחר, וכי אין ליתן אמון במשיב.

ב"כ המבקשת טענה כי זהו המקרה החריג אשר מצדיק מעצרו של המשיב על אף ששוחרר על ידי קצין המשטרה.

ב"כ המבקשת הפנתה לפסיקה התומכת בטיעוניה.

מנגד טוען ב"כ המשיב כי אין ראיות לכאורה. לדבריו השוטר אשר רשם את הדוח לא זיהה כלל את המשיב נוהג ברכב.

לדבריו הדברים שהשוטר טוען שנאמרו על ידי המשיב לא נאמרו, כך למשל המשיב לא ביקש מהשוטר לוותר לו בשל התנאי, והראיה היא שכנגד המשיב כלל לא תלוי ועומד מאסר מותנה בגין עבירות אלו.

לדבריו המשיב נעצר כשהוא בביתו, ובני משפחתו יכולים לאשר שלא נהג ברכב.

לדבריו אין עילת מעצר, וככל שבית המשפט יקבע קיומן של ראיות לכאורה הרי שלא מתקיים

החריג לכלל כי אין לעצור מי ששוחרר.

ב"כ המשיב הפנה לפסיקה התומכת בטיעוניה.



ראיות לכאורה

אין חולק כי תנאי מהותי למתן צו מעצר עד תום ההליכים, שבלעדיו אין, הוא שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה.

תיק החקירה הוגש לעיוני.

מעיון בתיק החקירה עולה כי ביום 8.5.15 השוטר בלקינד צבי, התמקם בתצפית על רכב דיהטסו מ.ר. 1165030 אשר חנה ברחוב שפירא 4.

בשעה 11:30 הבחין השוטר ברכב יוצא מהחניה כשברכב נהג לבדו, לובש חולצה שחורה ולראשו כיפה לבנה. השוטר הבחין בוודאות שנהג הרכב הינו המשיב- וזאת לאחר שקיבל לידיו תמונה של המשיב- תמונה המצויה בתיק החקירה. השוטר הבחין במשיב במשך מספר שניות בצומת תוך שהמשיב מסתכל אליו. השוטר נסע אחריו תוך שמירת קשר עין וכרז לו לעצור, ואף קרא בשמו. המשיב נמלט עם רכבו במהירות עד שחנה במקום ממנו החל בנסיעה, בחנית ביתו. משם הבחין השוטר במשיב יוצא מהרכב ונמלט לכיוון הבית. בשלב זה נותק קשר העין למספר שניות. השוטר זיהה את המשיב בתוך בניין שפירא 4 נכנס לדירה בקומה ראשונה בצד שמאל, כשהדלת נותרה פתוחה. השוטר הבחין במשיב בדירתו כשהוא מתנשף, ולבוש באותם הבגדים אשר נצפו עליו בעת שנהג. השוטר מציין בדוח שערך כי זיהה את המשיב בוודאות כמי שנהג ברכב. לדברי השוטר המשיב ביקש שיוותר לו, הודה בפניו שעשה טעות, ביקש סליחה וביקש ממנו שלא יסבך אותו עם התיק הפלילי שמתנהל נגדו.

בתיק החקירה מצוייה חקירתו של המשיב, אשר במסגרתה כופר במיוחס לו. לדבריו לא נהג ברכב הנטען, לא יודע למי שיך הרכב, לדבריו היה כל העת בבית, בנוכחות אשתו, אמו וילדיו.

לא נעלמו מעיני טיעוני ב"כ המשיב על כך שאמו ואשתו של המשיב כלל לא נחקרו, על כך שלא נבדקו טביעות אצבע מהרכב לצורך זיהוי הנהג, על כך שלדבריו המשיב כלל לא נצפה על ההגה ועל כך כי התיק מבוסס על עדות יחידה.

עם זאת בשלב זה בית משפט לא קובע מהימנות ומשקל.

בשלב זה של הדיון נבחן הכוח הפוטנציאלי ההוכחתי של הראיה (ראה בש"פ 8587/95 זאדה נ. מ"י).

לאחר שבחנתי את תיק החקירה אני קובעת כי טיבן של הראיות שבתיק, אשר מבוססות על דוח הפעולה שערך השוטר, הוא כזה שיש סיכוי סביר לכך, שאותן ראיות תהפוכנה בסוף ההליך הפלילי לראיות רגילות אשר יבססו את אשמת המשיב מעל לכל ספק סביר.



עילת מעצר

המחלוקת בין הצדדים נסובה על קיומה של עילת מעצר ועל אפשרות להסתפק בחלופה הפחותה ממעצר.

יאמר כבר עתה, לא מצאתי בנימוקי בקשת המעצר שהוגשה, ואף לא בנימוקים שנטענו בעל פה במהלך הדיון כל נימוק ממנו ניתן ללמוד על "יסוד סביר לחשש ששחרור המשיב או אי מעצרו יביא לשיבוש הליכי משפט, להתחמקות מהליכי שפיטה או מריצוי עונש מאסר, או יביא להעלמת רכוש, להשפעה על עדים או לפגיעה בראיות בדרך אחרת".

טענה זו נטענה בעלמא בכותרת הבקשה שהוגשה. על כן, אני דוחה על הסף את טענת המבקשת לפיה קיימת עילת מעצר מכח סעיף 21(א)(1) ולא מצאתי להכביר על כך מילים.

באשר לעילת המעצר מכח סעיף 21(א)(1)(ב), הרי לאחר שבחנתי את הבקשה ולאחר שענייני בתיק החקירה שהוגש לעיוני, הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת עילת מעצר כנגד המשיב בשל מסוכנותו וזאת לאחר שמצאתי כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם או את בטחון הציבור.

מסוכנותו של המשיב נלמדת מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

מסוכנותו של המשיב נלמדת אף מעברו של המשיב.

על אף היותו של המשיב בלתי מורשה לנהיגה, הרי שלחובתו 4 הרשעות בתחום התעבורה מתוכן 2 הרשעות בגין נהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה (בשנים 1999 ו- 2008).

זאת ועוד, מגליון הרישום הפלילי עולה כי למשיב 9 הרשעות בפלילים, בגין עבירות רכוש, סמים ועוד, לרבות עבירות של נהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה מספר רב של פעמים, נהיגה פוחדת ושבל"ר. כך למשל במסגרת תיק פ 1117/06 צירף המשיב 5 אישומים של נהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה.

המשיב נדון בעבר לעונשי מאסר (בעבודות שירות) אשר לא היו בהם כדי להרתיעו.

אמנם רישומו הפלילי של המשיב התיישן.

עם זאת ריבוי הארועים בעברו, והחומרה הנשקפת מהארוע נשוא תיק זה, כל אלו מצביעים על המסוכנות הנשקפת מן המשיב ואשר מקימה עילה למעצרו.

חלופת מעצר



למרות קיומה של עילת מעצר, חובה על בית המשפט על פי הקבוע בסעיף 21(ב) לחוק לשקול אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה שפגיעתם בחרותו של המשיב פחותה.

זאת ועוד, ההלכה מפי בית המשפט העליון הינה שבעבירות תעבורה המעצר הוא החריג.

כך למשל בבש"פ 2227/08 טראד גריפאת נ. מדינת ישראל :

"יתר על כן, הלכה היא כי אין להורות על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד [ראו למשל: בש"פ 7352/04 מדינת ישראל נ' אבו כואדי (לא פורסם, 9.8.04)]. יש להורות על מעצר כאמור רק במקרים בהם קיים חשש אמיתי שאף חלופת מעצר לא תהווה מענה להגנת הציבור מפני מסוכנות הנאשם. נוכח הלכה זו, משעה שמטרת המעצר הינה מניעת העורר מלג ד לתום ההליכים כנגדו ובכלל, שומה היה על בית המשפט קמא לבחון באופן פרטני האם לא ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך חלופית, ולא די בקביעה הגורפת לפיה אין באפשרותה של כל חלופת מעצר שהיא כדי להפיג את מסוכנותו".

כך למשל בבש"פ 10118/04 נזמי ג'באלי נגד מדינת ישראל:

"אכן בימים אלו, כשנגע תאונות הדרכים משתולל וגובה קורבנות רבים חובה על בתי המשפט לסייע במאבק למניעת המסוכנות הנשקפת מנהגים עבריינים, בין השאר באמצעות הרחקתם מהכביש. יחד עם זאת, משקיימת בשלב זה של ההליכים, דרך שבה ניתן להרחיק את הנהג המסוכן מהכביש מבלי שישנה בכלל, יש לעשות מאמץ להעדפה בדרך זו".

בתיק זה, לא זו בלבד שניתן להסתפק בחלופת מעצר, אלא בפועל המשיב כבר שווה בחלופת מעצר מזה כארבעה ימים, חלופה אליה שוחרר על ידי קצין משטרה.

וידגש כי קצין המשטרה קבע כי קיימת עילת מעצר בשל שיבוש הליכי חקירה/משפט (ולא בשל מסוכנות לבטחוננו של הציבור), והורה על שחרורו של המשיב בכפוף לחתימה על ערבות עצמית בסך 1,000 ₪, הפקדת פקדון כספי בסך 1,000 ש"ח ומעצר בית מלא למשך 5 ימים.

צודק ב"כ המשיב בטיעונו כי מי ששוחרר ממעצר יוחזר למעצר רק במקרים חריגים.

בבש"פ 222/89 מדינת ישראל נ' צוברי נקבעה הלכה לפיה הכלל הוא שמי שמשוחרר ממעצר יוחזר אליו **רק אם הפר את תנאי השחרור או נתחדשו נסיבות המחייבות את החזרתו למעצר וחריגה מכלל זה עשויה להיות מוצדקת רק במקרים חריגים ועל יסוד נימוקים כבדי משקל.**

בניגוד לטענת ב"כ המבקשת, לא מצאתי כי בעניינו של המשיב התקיימו התנאים שנקבעו בהלכת צוברי.



המשיב לא הפר את תנאי שחרורו אשר נקבעו על ידי קצין המשטרה. המשיב התייצב לדיון בזמן ועמד בתנאים שנקבעו לו.

לא מצאתי כי קיימים נימוקים כבדי משקל להשבת המשיב למעצר לאחר ששוחרר על ידי קצין המשטרה.

כל הרשעתיו של המשיב בתחום הפלילי התיישנו.

עבירת הנהיגה האחרונה בגינה הורשע המשיב הינה משנת 2008 - קרי מזה 7 שנים לא נרשמה לחובתו של המשיב כל הרשעה מכל סוג.

לא תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה.

עיינתי בפסיקה אליה הופנית על ידי ב"כ הצדדים.

לא מצאתי כי ההחלטות בעמ"ת 24781-04-15 מ"י נ. שושן ובעמ"ת 9686-06-14 מ"י נ. אושרי הוטה, ישימות למקרה שבפני, וזאת משום ששם המשיבים היו עצורים בעת מתן ההחלטה, ולא משיב משוחרר אשר נתבקש מעצרו מחדש כפי במקרה שבפני. שם אף היה תלוי ועומד מאסר מותנה בר הפעלה כנגד המשיבים, ולא כפי שבפני.

לא מצאתי כי הנסיבות בע"ח 34487-01-13 נאטור נ. מ"י זהות לנסיבות בתיק זה. בעניינו של נאטור נעצר המשיב על אף ששוחרר על ידי קצין משטרה, אלא ששם המשיב נהג לפחות בפעם השמינית בזמן פסילה, כשמאסר של שנה חב הפעלה תלוי ועומד נגדו, כשחלפה שנה בלבד מהרשעתו האחרונה. שם נקבע בצדק כי מדובר בנסיבות יוצאות דופן בחומרתן המצדיקות מעצרו של מי ששוחרר.

לאחר שהבאתי בחשבון מחד את חומרת העבירות המיוחסות למשיב, ומאידך את העובדה שמזה למעלה מ- 7 שנים לא הורשע המשיב באף עבירה (לא בתחום הפלילי ולא בתחום התעבורה), אף לא מצאתי כי עסקינן במקרה חריג ובוודאי שלא מצאתי נימוקים כבדי משקל להחזרתו של המשיב למעצר לאחר ששוחרר.

לא נעלמה מעיני טענת ב"כ המבקשת לפיה המשיב ביצע לכאורה את העבירות בתיק זה תוך שהוא מפר את תנאי מעצר הבית אשר נקבעו לו בתיק מ"ת 20186-10-14, עם זאת המשיב לא נחקר על כך, כמו גם הערבים המפקחים עליו, אף לא נטען כי הוגשה בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו.

עם זאת - מצאתי בשל כך כי יש לעבות את החלופה על ידי הוספת איזוק אלקטרוני.



משמצאתי כי בנסיבות העניין ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה בתנאים מגבילים, ומששקלתי את השיקולים לקביעת ערובה על פי הקבוע בסעיף 46 לחוק, הנני מורה על שחרורו של המשיב, בתנאים כדלקמן:-

א. המשיב ישהה במעצר בית מלא 24 שעות ביממה ברחוב שפירא 4/4 אשקלון תחת פיקוחם המלא של הערבים כפי שנקבע בתיק מ"ת 20186-10-14. תאסר יציאתו של המשיב מכתובת מעצר הבית במשך כל שעות היממה, למעט לצורך התייצבות בבית המשפט או בתחנת משטרה על פי זימון מראש וגם זאת בליווי צמוד של אחד הערבים.

ב. המשיב יפקיד סך של 2,500 ₪ להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.

ד. המשיב ימציא ערבות עצמית על סך של 10,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור.

ה. תחתמנה שתי ערבויות צד ג' כל אחת על סך של 15,000 ₪, להבטחת תנאי השחרור.

ו. המשיב יהיה בפיקוח איזוק אלקטרוני. המשיב יפעל להתקנות האיזוק אלקטרוני עד ליום 17/05/15 בשעה 08:00. הממונה על האיזוק האלקטרוני יודיע לבית המשפט עם השלמת הליך התקנת האיזוק.

לא יותקן האיזוק עד למועד זה יתייצב המשיב בבית המשפט לדיון בעניינו ביום 17.05.15 בשעה 13:00.

ז. המשיב פסול מלהחזיק ו/או מלקבל רשיון נהיגה וזה עד לתום ההליכים נגדו.

ח. מורה על עיכוב יציאתו של המשיב מן הארץ וזאת עד לתום ההליכים כנגדו.

תיקי החקירה מוחזרים לב"כ המבקשת.

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ג אייר תשע"ה, 12/05/2015 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת



[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאחר שהקראתי את החלטתי בעניין תנאיי שחרורו של המשיב ולאחר ששמעתי את דברי ב"כ המשיב לא מצאתי כי יש מקום לשנות בהחלטתי בעניין האיזוק. עם זאת, מצאתי להפחית את סכום ההפקדה הכספית לסך של 1,000 ₪, בנוסף לסכום שהופקד בהתאם להחלטת קצין המשטרה. הסכום של 1,000 ₪ יופקד עד ליום 17/05/15 בשעה 10:00.

ניתנה והודעה היום כ"ג אייר תשע"ה, 12/05/2015 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת

הוקלד על ידי ליאת אלבז